

Прича о Таталији, Весна Алексић
Мала, велика љубав

Ова занимљива прича говори о дечаку који је сазно да ће добити млађу сестру по имену Наталија. Сви укућани и рођаци су били одушевљени и жељно су ишчекивали њен долазак на свет. Дечак се осећао тужно и запостављено. Није желео да дели своје играчке са бебом. Плашио се да ће га родитељи мање волети и чак је пожелео да бебу пошаље у свемир или у прашуму, само да буде што даље од њега. Назвао ју је Таталија јер није желео ни да изговори њено име.

Дечак је био јако љут када су родитељи куповали одећу за бебу па је тражио да му купе прескупу играчку. Када се беба родила почео је чудно да се понаша, није желео да прича са родитељима. Почео је да говори на измишљеном језику који је назвао « јапански». Али када су мама и беба морале у болницу због жутице дечак се јако забринуо. Стално је мислио на њих и грлио је мамин шал јер је мирисао на њу. Тада је обећао тати да ће бити најбољи старији брат.

Ова прича ме је подсетила на дане када сам сазнала да је мама трудна и да ћу добити млађег брата и препознала сам себе у неким ситуацијама. Било је дана када сам мислила да сви више воле Ђорђа. Онда су ми мама и тата објаснили да љубав може постати само већа када се дели са неким, али да сам ја ипак њихова прва мала, жута беба.